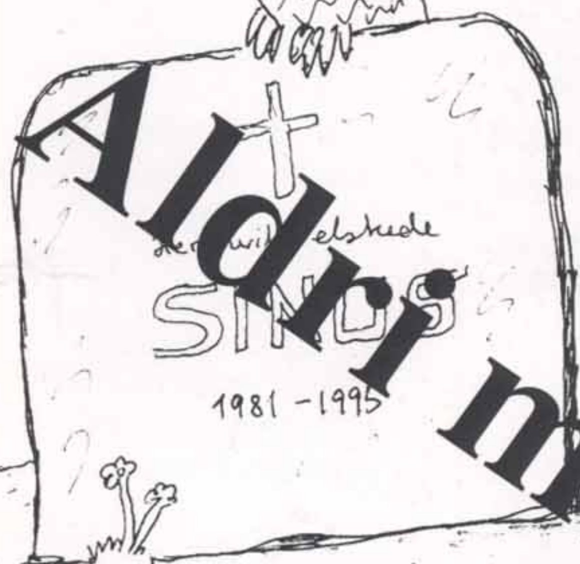
Feedback

Medlemsavis fra Bodø Rockeklubb, Nr. 4, Juni 1995.

Aldri mere Sinus ?

BRK førr evig !?

Våresongen til BRK er over og en kort oppsummering vil bli følgende: BRK arrangerte for første gang i Bodø, XS to the Ravezone, et technoparty med høy musikk, mye lys og hete kropper som svingte seg på dansegulvet. Sinuslokalet var ikke til å kjenne igjen takket være bruk av mange stilige effekter. Det som ikke var stilig, klarte avisene å fikse på en særdeles ufin måte. Parat som ulver sto journalistene klare i lokalet å vente på den nye moten, Ecstacy. Dette gjorde at noen dansere uteble og at stemningen til tider ble litt tåpen. Men alt i alt et bra party. Også denne gang prioriterte BRK de under 18 år, som altså fikk oppleve det første ravepartyet i Bodø. En gjentagelse i regi av BRK ville nok vært planlagt dersom BRK hadde hatt tak over hodet til høsten, men det kan det se ut som vi ikke har. Konserten med The September When og Dum Dum Boys ble høydepunktene denne våren. Også det faktum at store norske artister har skjønt at rocken hører gjemme blant svette og trengsel og ikke i et kulturhus, gjorde denne våren til en gledelig sesong. BRK førr evig !?, kan høres ut som om vi er redde for hva som møter oss til høsten. Og det er vi. En mer tvilende høst er det lenge siden BRK har hatt foran seg. Sinus stenger nemlig sine dører 6. august. Usikkerheten som nå er skapt i BRKs miljø gjør at sommeren kommer til å bli fylt med tanker om videre eksistens. Når denne utgaven av Feedback er utgitt, har saken om "Tollbugata - Bodøs allaktivitetshus ?" vært i Bystyret. Avgjørelsen der vil nok bli at prosjektet er for dyrt til å realiseres. Hva politikerne sier om Sinus er i skrivende stund uvisst. Et vedtak om at Sinusproblemet må løses straks, er helt nødvendig. Hvis ikke er det lettere at saken glemmes, eller overlates til brukerne. Og dette problemet kan vi nok ikke løse på egen hånd. Nå trenger vi hjelp fra byens politikere til å videre ta vare på Bodøs mest spennede kulturmiljø. Å utdybe det triste faktum noe mere vil jeg ikke. Dette er ment å være en hyggelig sommerhilsen til alle som støtter oss, digger oss og går jevnlig på gode konserter.
Så dermed;
God Sommer til alle dere !!
Erik Johansen
ansvarlig redaktør

FEEDBACK
Grunnlagt av BRK, 1994

Feedback utgis av:
Bodø Rockeklubb
Postboks 227
8001 Bodø
Fon: 7552 0828
Fax: 7552 8902
(500 eks.)

Redaktører:
Erik Johansen
Tommy Vindvik

Layout:
Erik Johansen

I redaksjonen:
Erik Johansen
Tommy Vindvik
Jan Terje Østerberg
Tore Stemland
Bjørn Jervås
Forsidefoto:
Hamzeh Hazimeh
(Terje Wold, S.Y.P.)
Forsidetegning:
Bjørn Jervås

Trykk:
K-Trykk, Bodø
Fon: 7552 0330
Fax: 7552 0198

FEEDBACK
påtar seg ikke noe ansvar for innhold i lesebrev, eller andre meningsytringer fra leserne.

Ut på byen ?

pJaTt........

Av: JT

Denne byen mangler noe. Da tenker jeg ikke på et godt fotballag, ei skikkelig platesjappe eller kulturpolitikere med peiling. Jeg tenker heller ikke på et skikkelig konsertsted. Den debatten skal andre få ta seg av.

Nei, det Bodø mangler er et skikkelig utested. Det naturlige møtested. Café, kafe, bar, pub. Kall det hva du vil. Et sted der betjeninga vet forskjell på Beasty Boys og Rednex og ikke går rundt i sponseklær fra Levis, eller er mer opptatt av å nekte, enn å få folk til å trives. Et sted som er hipt, nettopp fordi de ikke prøver å være hip.

Nå skal jeg avstå fra mimring (ting var sjelden så bra i virkeligheten som man innbiller seg i ettertid), men før i tida hadde vi steder der man var mer opptatt av at folk hadde det bra, enn å på død og liv ha Andy Warhol-banan på veggen, trash, punk, metallaften en gang i måneden eller krampefestlige pianobarunderholdere. Det er lett å være stor i kjeften (noe denne spalta skal fortsette med!). Men man får det til andre steder, så hvorfor ikke her ?

Tromsø har Blå Rock Cafe, Trondheim har Cafe 3B, Bergen har sine steder. Når skal de "riktige folka" i Bodø få igang noe som for én gang skyld holder?

Men så lenge studentene sover og drikker på Mørkved, Sinus er eh.. historie og business-folka gjør om byens hovedgate til et drivhus for konkursryttere, er det vel tvilsomt om denne byen får et vettugt utested.

Fram til da:

Sats på hjemmefester!

Anbefalt i øret denne sommeren:

•••••••••••••••••••

BOB MARLEY "Natural mystic"
(Samle CD)
- Enda mere snadder fra BOB.

••••

TRICKY "Maxinquaie"
-når du blir lei av bekymringsløs sommermusikk.
Dette er årets hittil skumleste plate.

••••

126 "Curtains Falling"
-ASA & Co's klassiske skive fra 1967,
tilgjengelig på CD denne sommeren,
med masse ekstra snadder.
Fortsatt det beste som har kommet fra Bodø?

MARATON

Et samarbeidsprosjekt mellom Bodø Rockeklubb og Tannhullet Musikkverksted

AV: Erik Johansen

SINUS, 6. mai 1995

EXTREM EXEM

Stian Andreassen, Tore Hartvigsen og Pål Taihaugen utgjør dette bandet. Unge menn som har holdt på i ca. 1 år og gjorde sin debut på Maratonrocken. Bandet er inspirert av Nirvana og Green Day, de fleste låtene som ble presentert på Sinus kan godt sammenlignes med de kjappeste låtene til Green Day. En fin debut, på tide med et "pønke"band i Bodø. Av en eller annen grunn minte det også litt om gamle Skjit-Lars.

DONUTS CHARGE

Tidligere "Wild Stallions" henter sine ideer fra band som Alice In Chains og Pantera. Spiller Grønsj, er veldig ung og har derfor årene fremfor seg. Bandet består av Marius Skaiaa, Mathis Tingstad, Thomas Pettersen, Mats Willassen og Morten Iveland. Har etterhvert fått god erfaring med konserter og låtsnekring. Fortsetter utviklingen slik den det siste året har gjort, blir dette et bra rockeband.

MISANTROPHY

Et godt samspilt band, riktignok ikke fra Bodø og det er ikke vanskelig å høre. Av en eller annen grunn har denne musikksjanger aldri være noen Bodø ting. Trash/metall inspirert, identisk med Betrayer. De gjorde en god figur på Maratonrocken. Det må være stor interesse for denne type musikk på Hamarøy. Som alle andre band innen denne musikkgruppa er også Misantrophy dyktige på sine instrumenter og gir det meste fra scenen. Frank Hansen, Jon Scheldrup, Kent A. Thomassen, Tor Raymond Olsen og Kay Steinar Egerdal (tidl.voc. i Betrayer) har nå spilt inn en 5 låters demo som kanskje blir gitt ut.

Noen interesserte ? ring red.

MATERNITY MOB

"det var en gang ?"

Et band som i den siste tiden har vært nær oppløselse, avgjørelsen er vel ikke tatt. Det er veldig synd, for dette bandet kan spille og har en av lokalrockens beste vocalister. Bandet består av Eivind Bjørbæk, Erlend Ånstad, Einar Kristensen og

ROCK `95

Et samarbeidsprosjekt mellom Bodø Rockeklubb og Tannhullet Musikkverksted

Kristian Skaiaa og vi får håpe at bandet består, eller at restene klarer å fortsette. Nok et grønsjband riktignok, men med låter som er av høy kvalitet og som innehar gode vocallinjer. MM har også vært ute på tur, helt til Sverige, uten at det hjalp med tanke på eksistens. Går i juni i eget studio for å spille inn en demo , der alle låtene som MM synes noe om, blir med. Gjennomførte nok en god konsert på Sinus, men tiden er vel inne for å ta en opprydding innad i bandet, samt også å begynne å lage flere nye låter (dette med forbehold).

MARATON

Maratonrock, er en lang konsert for spillesugne rockeband. Årets gigg gikk for seg på Sinus, resultatet ble delt mellom BRK og Tannhullet Musikkverksted. Det ble noe over 3 000,- til TM. som kan brukes til å fikse div. i øvingslokalet på Alstad. God knall !!

SWALLOW YOUR PRIDE

Nok et grønsjinspirert band, men dog, etter et halvt år uten spilling for publikum og med dertil skranglende nerver, ble kvelden god for Swallow Your Pride. Et bandnavn som kan sies å være et av de beste blant Bodøs rockeband. Terje Wold viste seg som en god vokalist og sammen med Thomas Nygård, Håvar Paulsen, Tore Aasen, Atle Johansen og Ole Ivar Jørgensen (kjent fra flere "stunts"), gjorde bandet en fin konsert på Sinus. Hvis S.Y.P. finner noe eget, selv i en grønsjet verden, kan dette også bli et bra rockeband.

NO LIMIT

Litt vanskelig å plassere i en bås, men er nå det nødvendig ? No Limit spiller "glad" poprock der gitarene utgjør mye av lydbilde.

Har holdt på en stund nå og har flere konserter bak seg, om ikke i det siste. Det kan virke som om at No Limit sitter litt fast der de startet. At dem ikke helt fikser sakene. De vil mere enn de orker. Pluss for vilje til å kore, men nervene eller dårlig øving gjorde at låtene ikke satt slik de burde. Arrangeringen ser ut til å være planlagt, men også der kanskje litt i vanskeligste laget til at det satt denne gang. En omdirigering av gode temaer til de rette plassene, vil nok gjøre at også No Limit vil komme tilbake med flere gode låter etterhvert. En særegen vokalist og en musikkstil som de er alene om i Bodø, skiller No Limit fra mengden. Vilje og spilleglede har de og.

MARATON `95

Et samarbeidsprosjekt mellom Bodø Rockeklubb og Tannhullet Musikkverksted

VERAS VERDEN

Må finne seg i å være det mest innholdsrike bandet i Bodø for tiden. Dette har selvfølgelig å gjøre med at musikkstilen er lett å forelske seg i og at det til tider ser ut som at Odda, Gaute, Eirik og Kenneth fikser seg sjøl mye bedre når de er plassert bak monitorene. - *Kan ikke dere dempe lyset litt. Jeg blir så bleik og jeg gjør jo dette her bare for å sjekke damer*, sa Gaute før start. Og da er jo alt greit, folk begynte nesten å tro at dere gjorde dette for musikken. Humor og godt humør blandet med deLillos og Pogo Pops blir noe i nærheten av VV. Vera har klare mål, de vil erobre verden og har forøvrig gjort unna Bergen (ikke mye igjen da..). Bandet har 40, 50 låter (Gaute's uttalelse), men spiller ikke flere enn 1/4 på konsertene. Det kan tyde på at flere gode låter vil komme. Til nå har Veras Verden slitt med for få hit'er til at bandet er klar for den store verden. "Gul marmelade, to koppa te" som var ny på Sinus er en slik låt som trengs for å få folk til å nynne med. Den slo i allefall godt ann. Feedback gir VV to gode råd (ingen tvang) Hold bena på bakken en stund til, samt hent frem noe av materialet fra kassett-utgivelsen "hybelvask" (B-siden, låt 2 og 3). Det gledeligste med denne Sinus konserten var å se at bandet trives på scenen og at Odda har blitt en stor trommis.

FORGOTTEN ZOMBIES

Kenneth Furre, Stian Storhaug, Jonas Skarmark og Tor-Arne Lyng har holdt på lenge med dette bandet. Begynner å få god sceneerfaring og låter som sitter. Stemningsfull rock, ikke langt unna en blanding av Seigmen og Vampire State Building noe som slett ikke er ille. FZ har lange låter, men har skjønt at gode temaer skal taes vare på. Det begynner gjerne med synth, for så å bygge seg opp med diverse pålegg, til noe som krever nøye arrangering. Å få dette til å sitte er ikke enkelt. Det har dem i noen låter lyktes med, mens enkelte ting blir litt av det samme og litt kjedelig, men det meste er veldig interessant. Et spennende band som vil nå langt (NordNorsk sammenheng) hvis og når låtene sitter. Å gi ros til et band kan virke som et motivasjonshjelpemiddel til å stå på, og det må også FZ gjøre. Men jeg klarer allikevel ikke å dy meg. En vokal som i utgangspunktet har Bodødialekt, høres innmari teit ut i bokmål-utgave. Glem alle de store Norske rockegutta som synger så "pent", skift til dialekt eller til engelsk, da vil neste konsert bli enorm.

Har dere tenkt å betale tre hundre millioner for det der ?

Jeg har hatt mine tvil om "rockemillionene" og bruken av dem før, men nå når rockemillionene krever 300 millioner til infrastruktur-tiltak, er tiden inne til å holde tann for tunge.

En så stor tildeling vil være et kvantesprang; en grunnleggende endring av måten rock blir fremført og lyttet til i Norge. Tre hundre millioner kroner er nok til å gi tre tusen mennesker en årslønn som vel er lav, men til å leve av, med fornuftige studiomkostninger er det nok til å utgi seks tusen CDer og ingen kan forestille seg hvor mange turnébusser, hvor mye lydutstyr og hvor mange konsertlokaler man kan få for den summen. Så lenge det var snakk om noen få millioner kroner kunne man vel si, som jeg sa, at rockeband alltid har klart seg utmerket med sine egne sparepenger og inntektene fra publikum, men i lille Norge finnes det ikke så mye publikum at Norges samlende rockebransje noensinne kunne drømme om å tjene så mye som tre hundre millioner kroner. La oss nå fordele skinnet før bjørnen er skutt: hvordan vil man bruke tre hundre millioner på norsk rock ? Vi trekker fra femti millioner til det åpenbare: rockeklubber på steder hvor folk ikke har noen rockeklubb fordi de ikke gidder å gå på rockeklubb. USA-turné til Backstreet Girls og større kontorbygg til Sentrum Scene. Man kan få ganske mange etasjer for så lite som tyve millioner og her blir det penger igjen. Norsk rock har jo et problem med å finne et publikum, og forholde seg til det; det er få norske band som havner på VG-lista og ikke stort flere som har solid kultstatus. Tenk om vi kunne bruke tre hundre millioner kroner på bandutvikling: vi har massevis av flinke musikere i Norge, men få imagekonsulenter med teft. Med tre hundre millioner kroner til designere, markedsundersøkelser, låtsnekkerkurs og øvingslokaler, kunne vi utvikle en norsk rock som både ville selge en masse plater nasjonalt og internasjonalt, ha nok særpreg til å tiltrekke seg mye fans og ha nok kunstnerisk tyngde til å få noe mer enn betinget positive anmeldelser. Norsk rock har to problemer som er mer alvorligere enn mangelen på infrastruktur: for det første er den kjedelig og for det andre synes publikum og musikkjournalister at den er kjedelig. Det første er ille, det andre er verre (jeg synes "Sissel Kyrkjebø" og "the Julekalender" er noe skikkelig dritt, men det finnes i det minste hundre tusen mennesker som er uenig med meg). Tre hundre millioner kroner til å bygge og bemanne rockeklubber vil nok gi de norske bandene som finnes i dag flere spillejobber, men hvis flere folk begynner å mislike norsk rock, vil klubbene koste tre hundre millioner pr. år å holde igang også. "Peyton Place", for å ta et typisk eksempel, er nemlig et vanvittig kjedelig band. Det de trenger er ikke flere spillejobber, de trenger en musikalsk identitet eller i det minste noen stilige klær, så kommer de til å få alle de spillejobbene de vil ha. Det er vel og bra med spillejobber, men ingen kan leve av å spille for fjorten mennesker hver kveld, selv hvis staten bygger og finansierer så mange rockeklubber at man kan holde tredve konserter i måneden.

Anders Moe (Juryen)

Lesernes
egne tanker og meninger om noe de grubler på. Finn frem penna og skriv til Feedback NÅ!

GLASS

Av: Tore Stemland

Denne artikkelen er beregnet å ta for seg hovedtrekkene i Glass medlemmenes musikalske karriere. Og den er ikke snau. Som studio musikere står navn som Drillos, Jack Berntsen, Bodø Domkor, Hanne Krogh og Dronning Mauds Land, for å nevne noen få på listen.

Feedback *presenterer lokale musikere.*

Mens som session musikere står bl.a. Bjørn Eidsvåg, Bodø Harmonimusikk og Henning Sommero på listen. Hvis vi da hadde tatt med hva slags band de forskjellige har vært innvolvert i, ville denne siden vært brukt opp. I denne artikkelen er de "viktigste" bandene nevnt.

Starten

Det hele startet med at Einar Thorbjørnsen (tangenter) var med å starte opp dansebandet "Charchk" i november 1978. Her var bla. a. Ivar "Kmysle" Arnesen (gitar) (ex. Snow-cats mm) og Morten Buvik (bass, lydmixer for alt fra "Dance With a Stranger", til "Jazzpunk Ensamblet") med. Etterhvert kom Rolf Cato Raade (trommer) med. Fra 1980 satset de stort sett på egne låter, og var musikalsk tydelig innspirert av symfo- og progrock. På nyåret 1981 slutter Arnesen for å bli erstattet av Morten Kanstad (gitar). Dette oppsettet vant Drevvatns band konkurranse i Mosjøen 14/3-81, hvor premien var en plateinnspilling for Nord Norsk Plate-selskap (het tidligere "Experince records"). Denne platen ble forøvrig aldri utgitt, konkurransen ble etterhvert stående som fylkesfinale i NM for rockeband 1981. Etter denne konserten ble Lars Knutsen (sang) med. Dette oppsettet ble nr. 4 i finalen i NM for rockeband 1981 i Trondheim. Så sluttet Buvik og ble erstattet av Reidar Waage (bass). (Både Knutsen og Waage var med i Black Morning da de ble nr. 3 i NM i rock i 79).

Kark

Nå tok de navnet "Kark", dette var senhøsten 1981. Våren 1982 var de i studio og spilte inn bidragene til samlekassetten "Maraton rock 82" (Igloo rec), med Asbjørn "ASA" Krogtoft som produsent. Kort tid etterpå, 5/6-82, hadde "Kark" sin avskjedskonsert på en messe-konsert på Rønvikleira. Kanstad, Knutsen, Raade og

Thorbjørnsen får tett etterpå med seg Are Bredahl Simonsen (gitar), og starter "Glass".

Glass

Simonsen hadde tilbringt sin musikalske karriere til da i band som, "Camilla Band", "Jonas Whitner J.J.", "Shelter" og "Klåz". Musikken gikk fra danseband til heavy metal. Nok om det. Høsten 1982 så Glass dagens lys. Etter noen få øvinger sluttet Raade. (senere paukist i "Sveriges Radios Symfoni-orkester") Inn kom Per Willy Larsen (trommer). Larsen hadde til da spilt i bl. a. Darris. Dette oppsettet øvde frem til nyåret 1983. Da sluttet Knutsen. Etter en tid uten at Glass fant ny vokalist begynte Simonsen å synge i tillegg til gitarspillingen. Dette var ment som en midlertidig løsning. Nå hviste det seg at Simonsen sang så bra at denne løsningen ble varig.

Debut

25/3-83 debuterte Glass på en maratonrock-konsert på Fram Kino. Rett etter denne konserten slutter Kanstad. Han blir erstattet av Børge Petersen Øverleir på gitar. Også han hadde bakgrunn fra Darris. Nå begynte oppbyggingen til det bandet som ble kjent som et dyktig og ikke minst fengende live band. Glass ble et band som var forankret i skjæringspunktet mellom funk inspirert rock og mere symfo/synth musikk. Etterhvert meldte behovet seg for utenbys spillinger. Dette førte til at Larsen sluttet, til fordel for Trond Tømmerberg på trommer i september 1984. Larsen var senere med i band som Cakewalk og Irie Darlings mm, mens Tømmerberg hadde spilt i lag med Thorbjørnsen i Storm. Tømmerberg hadde også vært innom Wood mm.

Nesten platekontrakt

På denne tiden (høsten 1984) var Glass i forhandlinger med Straw-berry records i Oslo, om en platekontrakt. Denne ble det ikke noe av da selskapet gikk konkurs rett etterpå. Samtidig la Glass ut på sin første NordNorges turné, høsten 1984. Slik fortsatte de med hyppige spillinger innenfor og utenfor bygrensen. Tidlig i 1986 sluttet så Waage for å bli erstattet av Bård Ove Bergrabb på bass. Han hadde bakgrunn fra band som "Oss", "Factor 5" og "Bodø Ten Sing". Han hadde også tidligerer spilt i lag med Thorbjørnsen i Saltvern Skolekorps. Tidlig i 1986 fikk Glass med seg Sven Arild Borge som manager. Han hadde i likhet med Simonsen en bakgrunn som styremedlem i BRK. Han startet samme året plateselskapet, Hot Records, som ga ut debutplaten til Glass, "Eyes will talk". Dette var en 4 spors mini Lp, som stort sett fikk bra kritikk. I denne perioden spilte de, utvidet med Finn Sletten på perkusjon, på årsmøtet i Norsk Rockforbund. Året etter var de i studio igjen. Nå hadde de med seg Henning Gravrok på saksofon, på noen låter. Uten at den store suksèen meldte seg, ble konsertene mer og mer sporadiske heretter. Dette hang sammen med at medlemmene var opptatt i en drøss med andre bandprosjekter. I tillegg begynte Simonsen å markere seg som en dyktig lydmixer på både studio og konsertsiden. Men

bandet var aldri oppløst. I 1989 spilte de i Lenningrad, daværende Sovjetunionen.

Glass på Norsk

Etter dette gikk de sakte men sikkert over til en mere pop/ rock orientert stil. Samtidig ble de engelskspråklige tekstene forkastet til fordel for nye på norsk, et ganske markant hamskifte. Så kom også Mariann Lisland (Oslo Gospel Choir) med i bandet, på kor. Tett etter kom også 2/ 3 deler av den klassiske trioen Trio Valeria i form av Kristin Alsos Strand (Cello) og Zsuzsika Toth (fiolin) med i Glass. Med denne besetningen spilte de bl. a. på Nordland Musikkfestuke i 1994. Her var de for anledningen utvidet med Snorre Farstad på Flygelhorn.

Ædda bædda

Så, 17 mai 1995 var det klart for releasepartyet for "Ædda bædda" (se anmeldelse i dette nr.) Her var de nok en gang utvidet med Finn Sletten, samt også siste medlem i Trio Valeria, Ragnhild Hansen (fløyte). Med det er vi kommet frem til Glass av i dag. Et band som uten tvil har modnet og hatt godt av ventetiden, frem til sitt første album. Et album som de trygt kan leve med og være stolt av. Parallelt med karrieren i Glass, har Bergrabb, Thorbjørnsen og Øverleir vært med i Lille Marius, Inge Fagervik, Henning Gravrok, Terje Nilsen og Halvdan Sivertsen, for å nevne noen.

1) Eyes will talk (Hot Records) mini Lp 1986 **2)** Ædda Bædda (Majorselskapet A/S) CD 1995 **3)** div. artister, Maraton rock 82 (Igloo rec) Mc 82 med bidrag fra **Kark, Storm og Darris** **4)** div. artister, Sinus 1 og 2 september 1989 (Bodø Rockeklubb) Lp 1990 med bidrag fra **Glass** **5)** div. artister, Bodø Glimt førr evig (Bodø Glimt) Cd/Mc 1993 med bidrag fra **Glass** **6)** div. artister, tiddelibom (Bodø Rockeklubb) 3xCD i boks 1994 med bidrag fra **Glass, Kark, Storm, Lille Marius, Black Morning, Darris og Irie Darlings.**

Her er kun Glass, Darris, Storm og Kark utgivelser tatt med, av plasshensyn. Det er tross alt snakk om minst 50 (!) Glass relaterte utgivelser.

Tyskland
et musikalsk inntrykk

Irie Darlings på turné

Av: Bjørn Jervås

Etter å ha turnert endel i Tyske klubber, er det noen inntrykk som har festet seg og som kan interessere lesere av Feedback.

I Tyskland, som i Norge, består arrangører til en stor grad av idealistiske foreninger, i likhet med våre rockeklubber. Dette fungerer svært godt, likt som hos oss. I tillegg har de også studentklubber og vanlige kommersielle spillesteder. Det som er ulikt, er f.eks. ungdomsklubbene, der det er servering av øl og vin, med aldersgrense 15 år. Dette gir klubbene mulighet til å konkurrere med vanlige "utesteder" og dette merker man på en meget variert alderssammensetning. I tillegg finnes det et større antall alternative klubber og miljøer, ofte med røtter i "Antifabevegelsen (Antifa= antifascistisk). Disse varierer sterkt i størrelse, fra relativt små lokaler, til store steder med plass til 1000 personer.

Konsert utendørs

Ofte er hele bydeler "okkupert" og fungerer som arrangør. Utekonserter er populært når været tillater det. Mange steder har de mulighet til å flytte arrangementene utendørs. I tidligere DDR er forholdene ofte litt mere "gammeldagse" uten at dette behøver å være negativt. Det er ikke så mange turneér i disse strøkene, så konsertene er ofte godt besøkt.

Nabostater

Tyskland er et land som grenser til mange nabostater og dette merket vi ved at det ofte var et større antall utlendinger på konsertene, dersom disse lå i grensestrøkene, f.eks. Polakker, Holendere og Franskmenn. Det er gode kommunikasjonsmuligheter i Europa og det virker på mange måter som om landegrensene mer eller mindre er i ferd med å viskes helt ut. Folk generelt vet relativt mye om Norge og mange er godt informert om musikklivet i Norge - men det er så som så med engelskkunnskapene, så kjennskap til Tysk kom godt med ! Alt i alt er Tyskland et flott land å turnére i, et aktivt og positivt publikum, sammen med ivrige og hjelpsomme arrangører. Dette gir et godt resultat for alle parter. Vi var også i Østerrike og Danmark, uten at det var større forskjeller der.

Les Feedback rette veien !

Feedback på Konsert

Av: Tore Stemland

Fru Pedersen med flere
samfunnshuset, Fauske

20/5-95

Jeg fikk ikke med meg **Cymblar** (tidligere Cellulose) og **Ornithology** (fra Valnesfjorden). Første band jeg fikk med meg var Saltdal bandet **Dubel Darr**. De spilte folkrock inspirert psykedeliagrunge, i grenselandet mellom Fairport Convention og Rush, uten å høres ut som noen av dem. Et band å se opp for. De kommer hvist nok ut med CD Ep til høsten, hvis alt går som det skal og det håper jeg. For dette smakte.

Etter dem kom Fauske bandet **Smarmy**. Et grungeinspirert heavyband. Lite orginalt, men det tok seg opp mot slutten av settet. Da var Narvik bandet **Jesus Chrome** mere interessant. Spesielt vokalisten imponerte med et stemmeregister fra Elvis til Tom Waits, innom Axel Rose. Alt dette uten å miste særpreget. Resten av bandet skal roses for tett og dyktig komp. Musikalsk var også de inspirert av de tyngre grenene i rocketreet.

Til slutt kom fruen selv. Dette var siste konsert i deres dobbel LP lanserings turné. Med seg hadde de også eget filmcrew som laget turnéfilm. Den skal utgis på video i løpet av høsten. Den som venter på noe godt, venter ikke forgjeves som kjent. Ei heller denne kvelden. Selv om fruen virket litt sliten, blåste de all skepsis av banen og leverte et tett og minnerikt sett, en plass mellom salige Mothers of Invention og Cakewalk. Sett til tekster i en forteller tradisjon opp mot Alf Prøysen i 90 talls urbanutgave, så skulle bildet være komplett. De som ikke kjøper plata til fruen kommer garantert før eller senere til å angre dypt på det. Dette bandet blir stort. Mark my words, for å bruke Chrissy sine ord.

Sladder

Feedback vil på det varmeste anbefale Fezza Ellingsens instrumentutstilling i 3 etg. i lokalene til Bodø Kunstforening, Tollbugt. 11, under den kommende Musikkfestuka.

1-2-6 Lp samt singler blir gjennutgitt på CD i løpet av august 1995. Platen vil også inneholde diverse bonus-kutt som ikke er utgitt tidligere.

Ellers er det verdt å merke seg at Fauskes store band på 60 tallet, **The Arrows** stadig lar pilene sine fly. Sist under et flyshow i Nordlandshallen i mai i år. Det ryktes også at de har planer om å utgi sin 5 plate, som naturligvis vil bli deres første på CD.

Captain Not Responsible som vi anmeldte plata til i forrige utgave, har mistet gitaristen Roger. Han er nå å høre i Jon Hveding og Katja sitt nye band, Drunk.

Bertnes store sønn, Juryen, nå har startet filmklubb i sitt

eksil i Bergen. Helside i Bergens Tidene og "fullt hus" på visningen av den Norske 60 talls klassikeren "Psyke-delia blues", som ikke er vist siden 1974. Dette gjør vel at flere kultklassikere blir børstet støv av.

Ferietipset denne gang er Quartfestivalen i Kristian-sand. Her spiller Kinky Vibes 8/7-95. Hvis du er i nærheten bør du ikke gå glipp av et av Norges beste band for tiden... du skjønte hintet.

Virkelig gammel sladder er ryktene om Blues Basement akustiske live-CD og D'Herrer studio-CD. Vi kommer helt sikkert tilbake til dette når eventuelle utgivelser er utgitt. Odins Ravna post mortem-CD er vistnok skrinlagt. Synd sier vi og håper de ombestemmer seg.

Odd "Bolla" Ellingsen sitt nye band Superdust har en mini-CD ute i disse dager !!

Siste nytt fra Jon Hveding og Bøyen Beng er at de er i studio for tiden. Resultatet skal bli ny CD til høsten. Også denne på Zone.

Et annet band på Zone er Irie Darlings. Nettopp sluppet ny CD Ep (se anm. i dette nr.) Og ikke nok med det...i løpet av høsten er de representert med flere låter på en samle CD fra Internasjonalt Senter i Oslo. En av disse er ikke utgitt i noen form tidligere. Så nå er det bare å spare på skillingene.

Fra **Den Tid...Den Sorg** meldes det at de nye medlemmene er Anne Nilsen (sang) og Thomas Sivertsen (gitar). Førstnevnte er for-øvrig med på flere kutt på samle CDen fra avgangs-elevene ved Toneheim Folkehøgskole som kommer ut i løpet av juni 95.

Gitt ut

Av: Tore Stemland

CROSSBREED

Aint no release from fear
(Ziri rec) CD Ep 95

Siden sist (se FB. nr.3) har de skiftet vokalist. Inn er Gunnar fra oppløste Kafka Prosess og So Much Hate kommet. I tillegg har resten av laget videreutviklet lyd-bildet bemerkelsesverdig. Var debuten bra, så er denne uhyre bra. Tett samspill, med kraftfull vokal, kombinert med god produksjon, gjør denne platen til noe av det beste innen heavy, siden BLACK SABBATH og URIAH HEEP sine velmaktsdager tidlig på 70 tallet. En liten perle av en killer (nei, den har ingen ting med Jerry Lee Lewis å gjøre) denne utgivelsen. I tillegg en smakfull innpakning som inkludert tekstene, gjør at denne er uungåelig i enhver heavy (uansett avskyggning) samling. Anbefales også sterkt til de som liker hard musikk, men som ikke blir skremt av ordet heavy.

ART BY MACHINERY

Deus ex machina
(WAPZ rec) c/o Progress po box 5120, Lademoen/ 7002 Trondheim, CD 95

Denne Trondheimske sekstetten (hvori opptatt to stk. Saltdalinger) har laget en plate i skjæringspunktet mellom "Faith No More", østens toneganger og "September When". I seg selv en nokså orginal frem-gangsmåte. Resultatet er da også serdeles oppløftende på de første låtene. Deretter blir

Neste side

det litt mye terping på de samme ideene. Men bevares, dette er et band med potensiale til å blande seg inn i tetskjiktet fra midt Gnore. Tenker da på band som Fru Pedersen (dobbelLPen deres anbefales på det varmeste), Motorpsycho, Hedge Hog m. flere. Hadde plata vært en miniCD med de 5, 6 beste låtene hadde den vært en killer. I sin nåværende form en meget lovende debut. FEEDBACK redaksjonen gleder seg til neste utgivelse. Fra samme selskap anbefales også samle CDen Party terror vol. 2. Her er bla. a. Art by Machinery og Monster Blomster (inkluderer Aage Asphaug ex. Svartedauen, Sekunda Mannsverk osv.) på selve CDen. I tillegg medvirker Lipz (med Odd "Bolla" Ellingsen ex Shelter, Mangas Coloradas osv.) på bonus CDen som kun er med 1 opplaget.

•••••••••••••

Ottar "Big Hand" Johansen

30 years on the road

(New cut records) cd 95

BIG HAND i Feedback !?.. Joda, han har en bakgrunn i Saltenrocken han med og dermed kvalifisert. De eldste leserne husker kanskje B4 og Los Capo, på slutten av 60 tallet?. Etter dette har han hatt gjesteopptredener med både D'Herrer og Frank Zappa Projekt, for å nevne noe. Her er det en oppsummering av Big Hands karriere siden han gikk solo i 1978. Dermed er ikke hverken B4, Los Capo eller Country-snaces perioden inkludert. Litt synd egentlig. Men til gjengjeld kan man høre Big Hand i fint driv både solo og i countryrock trioen Claudia, Big Hand, Casino. Musikalsk er dette snill balladepreget country, uten at det blir altfor polert. Innimellom dukker det opp noen låter for rockefoten også, men de er i klart mindretall. Alt i alt en grei oppsummering uten de helt store øyeblikkene. Litt synd at de mere "harde" låtene er utelatt. Kanskje et liveopptak eller to hadde gjort susen, for Big Hand kan være mye tøffere enn denne samlingen tilsier.

•••••••••••••

GLASS

Ædda bædda

(Majorselskapet a/s) CD 95.

Endelig er Glass ute med sitt første album. Og resultatet er til tider meget overraskende, i positiv retning. Her er fengende pop, sugende rockelåter og sukkersøte ballader. Hele tiden uten å miste en glassklar rød tråd, som følger hele produksjonen. Opp i alt dette krydres arrangementene med lettere eksperimentering og temaskiftninger, uten at noen mister foten. Et solid stykke arbeid fra produseringen og komponering, til utførelsen. Låtene blir i tillegg tillagt ekstra krydder i form av noen nydelige strykere. Det eneste negative er nok selve coveret, som ser litt platt og uinspirert ut. I tillegg hadde et teksthefte vært fint å få med. Tekstene er i likhet med resten av "Ædda bædda" stilsikkert utført. Innholdsmessig er det stort sett hverdagsproblematikken som omhandles. Alt i alt en liten pop perle av en utgivelse.

•••••••••••••

IRIEDARLINGS

African beauty

Good morning Jah

(Zone) CD Ep 95

I tillegg til de 2 tittellåtene får vi servert "Grow" og "Rastaman groove". Av disse 4 låtene er kun "African

beauty" utgitt fra før. La det være sagt med en gang, denne platen inneholder REGGAE med store bokstaver. Meget bra produsert og til tider meget bra utført også. Når det er sagt er det litt rart at ikke "Grow" og "Rastaman groove" er tittellåtene. For det er disse to som bærer denne utgivelsen. Da særlig sistnevnte som er en blanding av reggae og calypso. En skikkelig sommerhit. Det ser ut som Irie Darlings har funnet seg til rette i en mere stilsprikende "Xamayca". Alt i alt er denne utgivelsen vel verdt for de som liker heftige rytmer i sommervarmen, med stekende sol og Cola i isboksen.

alle anmeldelser av T.S.

Våt Musikkens Dag

Av: Erik Johansen

For andre året på rad, skulle BRK arrangere MD i Bodø. Mange påmeldte og fire steder med musikk. Nå gikk det ikke slik....

Det ble en våt lørdag i Bodø. Det regnet riktignok i fjor også, da til å leve med. I år kom regnet til tider vannrett. Dette skapte en noe trist stemning blant musikere, publikum og arrangør. En del av planleggingen gikk litt i stå og da været i tillegg ble dårlig, fikk programmet en del forandringer. I skrivende stund vet ikke BRK om Kjerringøy fikk oppleve noe musikk i det hele tatt. Regnvær kan ha satt en stopper for det. Sykdom blant en del av deltakerne, gjorde at flere datt ut. Forsinkelser skapte også litt kaos og da MD endelig ble satt i gang, gikk en følelse av "fiasko" gjennom marg og ben. Noen positive ting var der og de skal nøye taes vare på, til en eventuell neste gang. Støver Skolekorps, Saltvern Skolekorps og Harstad Skolekorps sørget for korpsmusikken. Før dem åpnet byens nye technoband "Microgravity" dagen. Ellers spilte Donuts Charge, Aorta, Friends og Calabash. Gjennomsnittlig 15 tilskuere tålte regnværet og sprang i ly for hver pause. Da to band gjensto, var butikkene stengt og folk på vei hjem. Til og med torghandlerne hutret seg avgårde i full fart. Så da sto vi der, uten rush i kafeén og uten tilskuere. Den snekrede scenen, innholdet i kafeén (som ingen la merke til) og en enorm dugnadsinnsats er resultatet etter årets MD. Hvis ingen til neste år kan garantere pent vær, tror jeg BRK vil finne på andre måter å markere denne glá dagen på. Takk til de som stilte opp, unnskyld til de som vi måtte sende hjem p.g.a. dårlig vær og forsinkelser.

Vi ønsker alle våre venner, konsertgjengere, lesere av Feedback og samarbeidspartnere en riktig god sommer !

Med hilsen
Bodø Rockeklubb

Vi har gjort noen skiftninger,
BRKs styre består nå av:
Erik Johansen, Jørn Hansen,
Tommy Vindvik, Hege Solberg,
Siri Stenersen, Liss Jakobsen,
Kjartan Rønvik, Svenn Erik Nordtug
(Ekka).

BRK håper dere har forståelse for at vi ikke kan love noen innholdsrik konserthøst.

Men vi tåler en trøkk og kommer sterkere tilbake !!

Kinky Vibes.

Artistpartner AS i Oslo har nå jobbet aktivt med Kinky. Bandet har signet kontrakt med et større plateselskap og inntrer "Musikkloftet" studio i juni/juli. I dette studioet har også den siste skiva til Gartnerlosjen og Ole Paus blitt til. Medio august kommer den første singelen, riktignok en radiosingel, det vil si at den ikke blir å få kjøpt. Plata, med 10 låter (tittel, ukjent) kommer i september, og releaseparty er foreløpig ikke bestemt. Mon tro om det blir i Bodø (i så fall må BRK leie Sinus..??) Kinky Vibes spiller den 22. juni på So what i Oslo, 24. juni på Kalvøyfestivalen som oppvarmere for Happy Champers. Den 05. juli på Tutan Kamon i Oslo og 07. juli på Quartfestivalen sammen med King Kokubine. Ellers kan det nevnes at ryktene om at rocken vokser i Bodø (nord for Polarsirkelen !!) begynner å spre seg i artistadministrasjonen i Norge og det er nå Bodøband må satse. Øv hardt, lag noen gode Hit`er, send dem rundt om i landet så kanskje flere band fra Bodø får sjansen. Redaksjonen ønsker Kinky Vibes lykke til og måtte dere lenge leve.

B

Husk å melde adresseforandring ! Retur: Bodø Rockeklubb, Pb. 227, 8001 Bodø